

Kad sam va boj otputovao.

BURGENLÄNDISCHES
VOLKSLEIDARCHIV
107 / 30

Herkunft: Klingenbach. Aufzeichner: Jakob Dobrovich, Oberl. in Stinkenbrunn,

Quelle: Frank Katharina, 75 Jahre alt, Klingenbach, Burgenland, Ivasich Christine, Dihanich Johann, alle Klingenbach.
Lebendiges Volksgut.

The musical notation consists of two staves of music. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time (indicated by a '2'). The lyrics for the first verse are written below the notes. The second staff continues the melody with a similar key signature and time signature.

1. Kad sam va boj otpu=to=vao, svim ljudem sam zbogom davaqose=
buj=no trim ljubljenim, ke sam lju=bio zis sr=cem svim.

2. Kad promislim na on danak,
kad sam držao ja rastanak
od moje drage rožice,
kako me j' bolilo srce.
3. Kad mi je ruku pružila
i na prsi se nagnula;
čoka suzu, srce v tugu,
spustila na moju ruku.
4. Obećala mi na vrti,
verna ostanča do smrti.
Kot uvenut od nje projdem
i k momu pretelju dojdem.
5. On mi gleda suzno oko
i zdahne tužan diboko:
zdrav ostani tovaruš moj,
ja ču ostan vek pretelj tvoj.
6. Na me smiš zidat i gradit,
ja se ne ču z tebe zabit.
On mi pruži desnu ruku,
na ku spusti suzu žuku.
7. Razbijen, bled i žalostan
bižim najzad va majkin stan,
kadi mě čeka mila mat,
i njoj sam otio zbogom dat.
8. Ona me za vrat zagrli,
veli: sinak, ostan vrli,
z Boga se ne zabi nigdar,
on će pomoć vernim svagdar.
9. Puna suz me j' kuševala,
od kćer joj je jedna spala
na moju desnu ručicu,
kad sam objamio majkicu.
10. Ove tri kapljé suzice,
svitile su kot zvezdice.
Oni bišu moj talisman
va strašnoj borbi noć i dan.
11. Vojevao sam na sve strane
i prijeo sam mnoge rane,
dokle me nisu lovili
i va Rusku otprimili.
12. Ovde sam pet let stugivao,
pismo iz domi ščekivao.
Nisam znao od moji ništa,
nij mi donesla list pošta.
13. Od svi domorocev jesam
bio ovde kot zakopan,
nevolljan, jako betežan.
Stališ moj bio mi je zdvojan.

14. Ali sam se oslobođio,
duge dane piše hodio,
dokle su me kola zela,
dovezla do moga selja.
16. Gleda mene ubogoga,
ne već kot preteja svoga.
Pravo, kad je moja Lena
tri leta njegova Žena.
18. Skoči se, i me objami
s nje obadvimi rukami.
Med suzami me kušuje,
da sam doma, se raduje.

15. Uz put mene staza pelja,
pohodim moga pretelja.
On mi mrzlo ruku pruži,
čim moje srce rastuži.
17. Razbijen, bled i žalostan
šebećem se va majkin stan.
Kad mene ona zagleda,
od veselja j' bila bleda.
19. Nij drugde ljubevi najti,
nek pri svojoj dragoj majki.
Ona uvek dicu ljubi;
od ljubavi ništ ne zgubi.

Stinkenbrunn, am 27. April 1950.